

اشاعه فرهنگ تجارت الکترونیکی در فروشگاه‌های زنجیره‌ای ضروری است

لشاره:

با وجود مزایای که تجارت الکترونیکی (EC) در افزایش کارآمدی تجارت، تسريع مبادلات بازارگانی، تا بهتر تشریفات اداری (اید و هزینه‌های تجارت دارد و با توجه به گسترش تجارت الکترونیکی در جهان، به ویژه در کشورهای جنوب شرقی آسیا، به کارگیری این روش در ایران اکنون به يك «باید» تبدیل شده است.

در داخل کشور استفاده از تجارت الکترونیکی در میان عاملان تجارت حرکت‌های اولیه خود را آغاز کرده و لشانه فرهنگ استفاده از تجارت الکترونیکی با توجه به مزایای این شیوه نوین تجارت، ضرورت خود را تشان داده است.

خبرنگار نشریه «بررسی‌های بازارگانی» در گفت‌وگو با آقای سعید (رئیس مدیر بخش نرم‌افزار سیستم جامع فروشگاه‌های زنجیره‌ای شهریار)، علی استفاده گسترده از تجارت الکترونیکی در ایران به ویژه فرهنگ استفاده از EC در میان فروشگاه‌های زنجیره‌ای را جویند. ماجمل این گفت‌وگو چنین است:

به طور مثال شرکت زنجیره‌ای "A" که «مشتری» نامیده می‌شود، به شرکت «تأمین‌کننده» "B" بدون رد و بدل کردن کاغذ به صورت سیستم مکانیزه سفارشات خود را صادر می‌کند و تأمین‌کننده اجتناس سورنیاز مشتری را ارسال می‌دارد.

اصل‌اولاً شرکت‌های زنجیره‌ای در ایران که نقش مشتری را ایفا می‌کنند، دارای سفارشات زیادی هستند و به طور متوسط ۸ تا ۱۰ هزار قلم کالا را در انبارهای خود ذخیره دارند که روزانه حدود ۳ هزار قلم کالا را به فروش می‌رسانند.

فروشگاه‌های زنجیره‌ای اصولاً با تأمین‌کنندگانی کار می‌کنند که اغلب

که آیا این درخواست قابل انجام است یا خیر، می‌باشد.

در روش‌های سنتی این مراحل تماماً به صورت اداری و توسط نامه طی می‌شود و فرستنده آن را توسط پست ارسال می‌دارد و گیرنده نیز همین مراحل را جهت دریافت طی می‌کرده است.

امروزه اگر تجارت به طریق الکترونیکی انجام شود، سیستم مکانیزه‌ای به کار گرفته می‌شود که «تأمین‌کننده کالا» و «مشتری کالا» می‌توانند از طریق آن سفارش خود را مستقیماً دریافت دارند.

این امر بدون اینکه «کاغذ» در خدمت ارتباط قرار گیرد، از طریق خطوط تلفنی و ارتباطات شبکه‌ای انجام می‌شود.

■ ارتباط الکترونیکی جهت تبادل اطلاعات تجاري چیست؟

۱۱ ارتباطات الکترونیکی اطلاعات از زمانی که شبکه‌های کامپیوتری پا به عرصه وجود گذاشتند، به وجود آمد. در این زمینه پست الکترونیکی (E-mail) نامی آشنا است و از مدت‌ها قبل بسیاری با آن کار کرده‌اند.

در خدمت گرفتن شبکه‌های ارتباطی جهت تبادل اطلاعات تجاري مبحث EDI یا EC را به وجود می‌آورد.

در زمینه EC عمده‌ترین تبادل اطلاعات تجاري عبارت است از ارسال یک سری پیام‌های «درخواست» یا «خرید کالا» که در اصطلاح آن را "Order" می‌گویند و نیز پاسخ آن پیام‌ها

■ برای برقراری ارتباط الکترونیکی درجهت تبادل اطلاعات تجاری چه پیش‌نیازهای ضروری است؟

□ در این زمینه یک سرو پشتیبانی‌ها و بسترسازی‌های سخت‌افزاری، نرم‌افزاری، مالی، حقوقی و دولتی مورد نیاز است. به طور مثال اگر کالا برای

مشتری ارسال شود و مشتری پول آن را پرداخت نکند، باید یک محل قانونی برای طرح شکایت «تأمین‌کننده» وجود داشته باشد.

در سطح قضایی باید قوانینی وجود داشته باشد تا از این نوع تجارت پشتیبانی کند و مراجعه ذی صلاح این تجارت را به رسمیت بشناسند.

در این نوع تجارت باید شبکه‌هایی حضور داشته باشند و به صورت پل ارتباطی بین «مشتری» و «تأمین‌کننده» عمل کنند و مشتریان نیاز خود را از طریق شبکه اعلام دارند و «تأمین‌کننده» آن را تهیه کرده و به انبار «مشتری» ارسال نماید.

اصولاً آماده‌سازی بستر سخت‌افزاری و نرم‌افزاری تجارت الکترونیکی باید از طریق شرکت‌های بزرگ در حد شرکت مخابرات انجام شود، چرا که نیاز به سرمایه‌گذاری عظیم دارد.

■ جایگاه تجارت الکترونیکی در سطح جهانی را ذکر فرمایید.

□ تجارت الکترونیکی در سطح جهان از اهمیت بالایی برخوردار است. کشور سنگاپور در این زمینه فعلاً گویی سبقت را از تمامی کشورهای جهان روبوده

تأمین‌کنندگان کالا نیز جواب تقاضای خرید را از طریق همان مدیریت شبکه به مشتری ارسال می‌دارند. در سطح جهانی

معتبر هستند، چرا که بالا بودن حجم مراوده کالایی از سوی مشتری و تأمین‌کننده نیاز به یک اعتماد بالا است.

تأمین این منابع اعتباری در سطح جهان به صورت یانکی انجام می‌شود و از طریق کارت‌های اعتباری حل می‌شود. ولی در ایران هنوز روش کارت اعتباری متداول نشده و شیوه بازار سنتی در بازار

مدرن نفوذ کرده و فعالیت‌های دادوستد براساس اعتبار و اعتماد صورت می‌گیرد.

دادوستد تجارت از طریق تجارت الکترونیکی حجم بوروکراسی و تشکیلات عریض و طویل را به میزان بسیار چشمگیری کاهش می‌دهد و میزان خطرا را به صفر می‌رساند.

در سیستم مکانیزه اثبات و فروشگاه به ازای هر بار ورود کالا، موجودی افزایش می‌باید و به ازای هر بار فروش کالا، موجودی کاهش می‌باید و سیستم اطلاعاتی در لحظات ورود و خروج کالا متوجه این امر می‌شود. به این ترتیب موجودی وقتی به نقطه سفارش رسید، به طور اتوماتیک سفارش خرید صادر و ارسال می‌شود و تأمین‌کننده نیز بر اساس اولویت‌ها به صورت مکانیزه زمان ارسال کالا را اعلام می‌دارد.

■ لطفاً بفرمایید مدل استاندارد استفاده از امکانات مخابراتی برای دادوستد تجارتی در سطح جهانی چگونه است؟

۱) «مشتری» در دادوستدهای جهانی با تعدادی تأمین‌کننده کالا روبه‌رو است که تقاضای خرید کالا را از طریق مدیریت شبکه به تأمین‌کنندگان کالا ارسال می‌دارد.

○ امروزه اگر تجارت به طریق الکترونیکی انجام شود، سیستم مکانیزه‌ای به کار گرفته می‌شود که «تأمین‌کننده کالا» و «مشتری کالا» می‌توانند از طریق آن سفارش فود را مستقیماً دریافت دارند. دادوستد تجارت از طریق تجارت الکترونیکی مهم بوروکراسی و تشکیلات عریض و طویل را به میزان بسیار چشمگیری کاهش می‌دهد و میزان

«مدیریت شبکه» که نقش «اعتماد» بین مشتری و تأمین‌کننده را ایفا می‌کند، بسیار بالاعتیاد است.

■ مدل ارتباط نقطه به نقطه بین «مشتری» و «تأمین‌کننده» در ایران چگونه است؟

□ در ایران چون مدیریت شبکه وجود ندارد، اجباراً «مشتری» و «تأمین‌کننده» از طریق یک دستگاه «مودم» یا یکدیگر ارتباط پیدا می‌کنند. بین «مشتری» و «تأمین‌کننده» در کشورمان شبکه مدیریت که اکثرآ کشورهای دولتی بزرگ و بانک‌ها هستند، وجود ندارد.

در سطح جهان شرکت‌های دولتی بزرگ همراه «مشتری» و «تأمین‌کننده» کالا را تأمین ارتباطی می‌کنند. تضمین محروم‌انه بودن اطلاعات در این سیستم اهمیت زیادی دارد که شرکت‌های دولتی بزرگ می‌توانند این تضمین را انجام دهند.

پرتوکل ارتباطی و یا روش ارتباط‌گیری در ایران استاندارد است و چنانچه شبکه مدیریت در میان بین «مشتری» و «تأمین‌کننده» قرار گیرد، استاندارد جهانی مطابق برنامه رعایت می‌شود.

سفراش از سوی تأمین‌کننده معامله انجام می‌شود.

در معاملات بین «مشتری» و «تأمین‌کننده» کالا چهار پیام الکترونیکی روبدل می‌شود. این چهار پیام عبارتند از: ۱) سفارش، ۲) جواب قبول سفارش، ۳) تغیر سفارش از سوی تأمین‌کننده، ۴) رد سفارش از سوی مشتری.

■ قراردادهای منعقده بین «مشتری» و «تأمین‌کننده» کاغذی است یا الکترونیکی؟

□ قراردادها می‌توانند الکترونیکی باشند و الزاماً به کاغذی بودن آن نیست. در ایران پیام‌های الکترونیکی در زمینه قراردادها هنوز پیاده‌سازی نشده است. یک مجموعه کار تجاری فقط سفارش نیست، بلکه ۴۴ پیام مختلف الکترونیکی در زمینه تجارت وجود دارد. در زمینه‌های کنترل کیفی، تولیدی، کشاورزی، صنعتی، حمل و نقل، بیمه و... پیام‌های زیادی نیز وجود دارد.

در ایران فعلًا چهار پیام در زمینه تجارت وجود دارد که شرکت زنجیره‌ای موردنظر با تأمین‌کنندگان کالاهای مورد نیاز خود از آنها استفاده می‌کند. این شرکت زنجیره‌ای بنا به خواست خود قرارداد با تأمین‌کنندگان را روی کاغذ منعقد می‌کند، اما سفارشات را به طریق الکترونیکی ارسال می‌دارد.

■ توصیه شما برای استفاده شرکت‌های تجاری از سیستم EC چیست؟

□ به نظر من رشد تجاری، اجباری را برای شرکت‌های تجاری پیدید آورده است تا به سوی تجارت الکترونیکی به سرعت گام بردارند. شرکت زنجیره‌ای شهروند نیاز استفاده از تجارت الکترونیکی را احساس کرده و با توجه به اینکه پشتیبانی سخت‌افزاری و نرم‌افزاری این نوع تجارت را دارا

برای فعالیت گسترده‌تر تجارت الکترونیکی باید پشتیبانی‌های دولتی افزایش یابد و شرکت مخابرات در این زمینه نقش اساسی دارد. چنانچه این پشتیبانی‌ها صورت گیرد و مسائل حقوقی حل شود، شرکت‌های نرم‌افزاری به سرعت به سمت این موضوع حرکت خواهند کرد تا برنامه‌های فارسی تجارت الکترونیکی را تدوین کنند و در نتیجه

تجارت الکترونیکی به همان‌گونه که در سطح جهانی جایگاه مهمی دارد، در ایران نیز صاحب جایگاه ارزنهای شود.

در ایران هنوز تعداد کمی از شرکت‌ها با تجارت الکترونیکی آشنایی دارند و به کارگیری سیستم‌های مکانیزه در شرکت‌های تولیدی محدود و ارتباطات به روش‌های سنتی انجام می‌گیرد.

■ آیا در ایران مواردی از ارتباط بین «مشتری» و «تأمین‌کننده» کالا به صورت مکانیزه وجود دارد؟

□ برنامه‌ای در جهت فراهم کردن پیغام الکترونیکی بین شرکت زنجیره‌ای شهروند و تأمین‌کنندگان کالا تدوین شده است.

در این برنامه شرکت زنجیره‌ای موردنظر به تأمین‌کننده کالا پیام می‌دهد که مثلاً برای هفتة آینده تعداد ۲۰۰۰ قوطی رب ۵۰۰ گرمی، ۲۰۰ قوطی رب ۹۵ گرمی و... نیاز دارد که باید بین فروشگاه‌های "A", "B" و "C" آن به تعداد مساوی تقسیم شود. قیمت این کالا نیز طبق قراردادی که قبلًا تنظیم شده است، می‌باشد. شرکت تأمین‌کننده نیز سفارش را مورد بورسی قرار می‌دهد که آیا می‌تواند کالا را بر اساس خواست مشتری تأمین کند یا خیر و آیا ضوابط قانونی آن که همان امضاء قرارداد است، طی شده است یا خیر. سپس پاسخ تأمین آن را با پیام الکترونیکی می‌دهد. با سفارش از سوی مشتری و قبول

است. در این کشور کالا دو روز قبل از ترخیص عملی در بندر، ترخیص اطلاعاتی می‌شود و بندر هنگام ورود کالا از طریق کشتی کاملاً آماده تخلیه و ارسال آن به اینبار است. اطلاعات کالا فقط به میزان وزن، تعداد آن و محل اینبار آن کالا نیست، بلکه اطلاعات کالا شامل تمامی موارد و مراحل تخلیه، مشتری آن کالا، نحوه توزیع آن و... می‌باشد.

اطلاعات کالا به نحوی است که صاحب کالا می‌تواند از دو روز قبل در زمینه فروش آن کالا تصمیمات دقیقی اتخاذ نماید.

ذکر این نکته ضروری است که صاحب کالا پیام خرید آن کالا را نیز از طریق پیام الکترونیکی ارسال کرده است. اصولاً وضعیت جهانی تجارت به نحوی است که ارتباطات حرف اول را می‌زنند و طرقین معامله به هیچ وجه حاضر به انجام بوروکراسی اداری نبوده و از طریق کاغذ معامله نمی‌کنند. در نتیجه تجار ایرانی نیز در آینده نزدیک باید از طریق تجارت الکترونیکی، فرش یا دیگر کالاهای غیرنفتی خود را صادر نمایند و این نیاز مشاهده می‌شود که هر چه سریع تر به جامعه جهانی تجارت الکترونیکی پیوندیم.

■ آیا ایران برای پیوستن به جامعه جهانی تجارت الکترونیکی حرکت‌های اولیه را آغاز کرده است؟

□ ایران در هیأت ادیفاکت آسیا در خرداد ۱۳۷۵ عضویت یافت و متعاقب آن کمیته ملی ادیفاکت ایران تأسیس شد. شانزدهمین اجلاس هیأت ادیفاکت آسیا در سال گذشته در سطح گسترده‌ای در تهران برگزار شد که مورد عنایت و توجه ویژه مقامات دولتی و از جمله ریاست محترم جمهوری واقع شد. ایران هم‌اینک عضو کمیته بین‌المللی ادیفاکت زیر نظر سازمان ملل است.

احساس دست نیافرته‌اند که نیاز به این سیستم صبر است و در آینده باید حتماً به آن مجهز شوند. پس از آن با پیگیری‌های مرکز ملی شماره‌گذاری کالا و خدمات ایران دو تا سه نمونه ایجاد شد که می‌توانست ارسال دو تا سه پیام را به صورت نمونه نشان دهد. در این زمینه پس از مطالعات اولیه، برنامه‌های لازم برای ارسال پیام به تأمین‌کننده تهیه شد.

برای اینکه در این نمونه‌ها بتوان ارتباط دوطرفه را نشان داد، برنامه‌های طرف تأمین‌کننده نیز تهیه شد که پس از آزمایش‌های لازم، جواب مساعد داده شد.

در این سیستم پیام ابتداء از سوی «شهروند» ارسال می‌شود و پس از آنکه این پیام روی

موبیل‌تور تأمین‌کننده فرضی به صورت سفارش کالا مشاهده می‌شود، وی پاسخ می‌داد که آن کالا را به چه قیمتی می‌تواند تأمین‌کنندگان خود را برای پیاده کردن چنین سیستمی اعلام دارد.

■ چرا سیستم EDI در «شهروند» رایج نشد؟

□ مهترین علت آن عدم آمادگی تأمین‌کنندگان برای پیوستن به سیستم تجارت الکترونیکی است. امید است که در مرحله بعدی گسترش سیستم جامع شهروند، پس از رفع کمبودهای جاری، این مهم تحقق پذیرد.

اقصی نقاط جهان ارسال داشت و پاسخ آن را نیز دریافت کرد.

با استفاده از پیام‌های تسجاري الکترونیکی در سنگاپور، حذف کاغذ ۵ درصد صرفه‌جویی در هزینه‌ها را باعث شده است.

■ سیستم EDI از چه زمانی در شهروند ایجاد شد؟ آیا EDI بین تأمین‌کنندگان کالا شناخته شده است؟

اً این سیستم از حدود یک سال قبل در فروشگاه زنجیره‌ای شهروند ایجاد

می‌باشد، نخستین شرکتی است که در زمینه استفاده از سیستم تجارت الکترونیکی گام برداشت.

این شرکت نیاز استفاده از فن‌آوری بارکد را به عنوان نخستین شرکت احساس کرد و آن را به کار گرفت. در آینده نزدیک شرکت‌های تجارتی به عنوان تأمین‌کنندگان کالا برای حفظ اطلاعات تجاری خود و اینکه تجارت را مقرن به صرفه کرده و از هزینه‌های زاید جلوگیری کنند، حتماً باید تجارت الکترونیکی را به کار گیرند.

■ در تجارت

الکترونیکی به کارگیری چه سیستم‌های الزامي است؟

۱۱ استفاده از فن‌آوری بارکد صدرصد الزامي

است. اغلب شرکت‌های دولتی و بخش خصوصی در ایران به سیستم بارکد پیوسته‌اند. در مراحل بعدی ایجاد ارتباط شبکه‌ای که مخابرات باید آن را تأمین کند و سپس مسائل قضایی و قانونی است که باید حتماً حل شود.

اگر موارد قانونی استفاده از روش EC حل شود، شرکت‌هایی که دارای امکانات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری برای استفاده از EC می‌باشند، بلاfaciale می‌توانند به جرگه استفاده کنندگان از تجارت الکترونیکی بیوئندند.

■ اگر تجارت ایرانی بخواهد از طریق سیستم EC در سطح بین‌المللی به مبادله پیدا کند، چه باید بکند؟

□ همچنان که با شبکه‌های جهانی مانند اینترنت تماس الکترونیکی وجود دارد، برای تبادل پیام‌های الکترونیکی نیز می‌توان از همین شبکه‌های جهانی استفاده کرد و پیام‌های تجاری را به

○ اگر موارد قانونی استفاده از روش EC حل شود، شرکت‌هایی که دارای امکانات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری برای استفاده از EC را دارند، بلاfaciale می‌توانند به جرگه استفاده کنندگان از تجارت الکترونیکی بپیوئندند.

شده. مرکز ملی شماره‌گذاری کالا و خدمات ایران از مدیریت بخش نرم‌افزاری سیستم جامع شهروند خواست آمادگی خود را برای پیاده کردن چنین سیستمی اعلام دارد.

نظر به اینکه «شهروند» یکی از محل‌های عمده ارتباط با تأمین‌کنندگان کالا است، ابتداء آمادگی پیاده کردن این سیستم اعلام شد و قرار شد ابتدا با چند تأمین‌کننده عمده ارتباط برقرار شود. در این رهگذر چهار تأمین‌کننده عمده که کالا به شهروند تحويل می‌دادند، برگزیده شدند و پس از مکاتبات متعدد، از میان آنان فقط یک تأمین‌کننده اعلام آمادگی کرد. اما به لحاظ مشکلات متعدد ادامه همکاری‌ها میسر نشد.

در حقیقت تا امروز موضوع EDI بین تأمین‌کنندگان بزرگ کالا هنوز ناشناخته است و فرهنگ اجرای آن ایجاد نشده است. تأمین‌کنندگان هنوز به این